

Kristusbrevene

Brev 2

dikteret 2000-2001

overs. 2019.2

(Dette brev bør der grundet over i stedet for at læses)

Jeg er KRISTUS.

Skønt jeg virker fra de højeste riger af **GUDDOMMELIG SKABENDE BEVIDSTHED**, omslutter min indflydelse jeres verden.

Billedligt talt er jeg lige så fjernt i "bevidsthed" fra jeres verden, som jeres sol er fjernt fra jorden. Men hvis I påkalder mig oprigtigt, er jeg så tæt på jer, som det er nødvendigt for at hjælpe jer.

Der vil være mange, som ikke vil være i stand til at modtage **disse breve**. Sådanne mennesker er endnu ikke rede til dem.

Der vil være dem, der vil forsøge at undertrykke deres eksistens, da læren vil true deres levebrød eller religion. Det vil ikke lykkes dem. Disse **BREVE** vil blive styrket ved modstand.

Der vil være dem, der vil modtage disse **BREVE** med glæde, da de i deres sjæle har vidst, at på den anden side af verdens religioner eksisterer **SANDHEDEN** – eksistensens **REALITET***.

Det er disse mennesker, som vil blomstre og i sidste ende redde verden fra selv-udslettelse.

Jeg vil nu fortsætte med min "selvbiografi", hvor jeg sluttede i mit forrige **BREV**.

Mit formål med at give jer nogle af de biografiske detaljer fra min indtræden i det offentlige liv som lærer og healer er for jer at levendegøre mine ungdommelige holdninger, adfærd og omstændigheder for at nå min egen tilstand af åndeliggjort menneskelighed.

Det er vigtigt, at I er i stand til at visualisere Palæstina, som det var, da jeg var på jorden og tydeligt se de indre konflikter som min lære vakte i de mennesker, som var indoktrineret i den jødiske tro og traditionelle ritualer.

Disse konflikter er kernen I evangelisternes manglende evne til præcist at nedskrive alt, hvad jeg forsøgte at undervise dem.

I evangelierne er der hyppige henvisninger til mine lignelser, der beskriver Himmeriget eller Guds Riges virkelighed, alt efter hvilket navn evangelisterne brugte.

Men ingen steder er der gjort noget forsøg på at nå ind i selve ordene, udforske talemåder eller uddrage den åndelige betydning af Guds Rige eller Himmeriget.

*eksistensens REALITET / tilværelsens VIRKELIGHED.

Alt imens jeg taler om mine sande prædikener givet til menneskene, vil I, i

lyset af mine erfaringer i ørkenen og jeres egen viden om videnskabelige kendsgerninger, omsider være i stand til at forstå lidt af det, jeg forsøgte at undervise i på det pågældende tidspunkt.

Siden dette stort set mislykkedes, er det bydende nødvendigt at gøre endnu et forsøg i begyndelsen af denne tidsalder, dette årtusind,

da det er på min privilegerede, højeste åndelige viden og indsigt, at den næste tidsalder vil blive grundlagt og udviklet.

Det var - og er - afgørende for en Lærer som jeg og andre, der har været, hyper-følsomme og fuldstændigt engagerede mentalt og følelsesmæssigt i en søgen efter **Eksistensens Sandhed**, at komme til jorden for at **PRÆGE ORD** til at beskrive for mennesker, som på jorden, er ordets fanger, hvad der ligger i den **SKABENDE UNIVERSELLE DIMENSION** i en ikke-formet tilstand.

Var det ikke for sådanne inspirerede lærere, ville menneskene på jorden være forblevet i uvidenhed om alt, hvad der ligger bag det jordiske - **rede til at blive kontaktet, personligt erfaret og absorberet for at fremme den fremtidige åndelige udvikling.**

Ikke kun dette - Bibelen siges at være den mest læste bog i verden. I sin nuværende form har den tjent sit formål.

Det Nye Testamente, i sin nuværende form, med al dens bagage af fejlfortolkning, er et afskrækkelsesmiddel mod åndelig udvikling.

Det er nu på tide at komme videre ind i en ny sfære af mystisk erkendelse og forståelse.

Da det er umuligt for mig at nedstige i en menneskelig krop igen for at tale til verden og jeg har andre dimensioner som jeg tjener, har jeg trænet en følsom sjæl til at modtage og nedskrive.

Det er det nærmeste jeg kan gøre for at tale til jer personligt.

Jeg håber, I vil være i stand til at modtage og acceptere dette.

Uanset hvad der er fejlagtigt, slettes. Det kan I være sikre på.

De hændelser og helbredelser, der henvises til på de følgende sider er ikke vigtige.

De skete, men de er kun givet for at få jer til at forstå deres sande åndelige betydning.

Jeg vil have jer til, når I læser, at relatere betingelserne for 2000 år siden til jeres nuværende liv og tid.

Jeg vil have jer til at betragte personen "Jesus" som et "ikon" af, hvad der i sidste ende kan opnås af ethvert menneske, som er parat og villig til at blive et stiftende medlem af "Guds Rige" på jorden.

Selv om mennesker i jeres nuværende verden er, hvad I kalder sofistikerede, opblæste i deres moderne "viden og lærdom", velbevandret i moderne manerer og i nye måder at forholde sig til hinanden, var mennesker for alle de år siden dybest set de samme som jer selv.

De blev styret og motiveret udelukkende af deres TVILLINGE-IMPULSER

**Binding-Afvisning
Begær- Afsky
lige som I er.**

De elskede, hadede, kritiserede, fordømte, bagtalte og sladrede, besad ambitioner om at stige til toppen af samfundet, foragtede dem, der var fiaskoer i livet, i al hemmelighed "sov de med andre", som I kalder det og hånede dem, der på en eller anden måde var anderledes end dem selv.

For at hjælpe jer til fuldt ud at forstå og sætte jer ind i min tid på jorden, er min "bevidsthed" nedsteget til jeres plans jordiske tilværelse for endnu en gang at opleve "personen Jesus" og de følelser og begivenheder, hvor jeg var involveret.

*****

Da jeg forlod ørkenen og begyndte min vandring ad vejen, der førte til min landsby Nazaret, var jeg stadig opstemt, overstrømmende lykkelig i den viden, der på strålende vis var blevet åbenbaret for mig i ørkenen.

Jeg fokuserede udelukkende mine tanker på alt, hvad **jeg havde lært** og hvis mine tanker forvildede sig tilbage til mine tidligere negative tankeformer, vendte jeg mig hurtigt mod "**Faderen**" for at få inspiration og beslutsomhed til at overvinde dem. På denne måde vendte jeg hele tiden tilbage til **bevidstheden og forståelsens Lys**.

Nogle mennesker kiggede skævt til mig, idet de så min glæde og også mit snavsede, usoinerede udseende. Var jeg glad fordi jeg havde drukket, tænkte de?

Andre så på mig med afsky. I stedet for at reagere med vrede som tidligere, huskede jeg, at jeg var blevet velsignet med visioner og viden, som de ikke engang kunne begynde at forestille sig.

Jeg velsignede dem og bad for deres indre vision om på samme måde at blive åbnet, og fortsatte fredeligt ad vejen mod mit hjem.

Der var dog landsbyboere, der så på min ynkelige tilstand med medfølelse og skyndte sig ind i deres huse for at hente mig brød, ja endda vin for at hjælpe mig videre på min vej.

Der var altid nogen, der tilbød mig husly for natten.

"Fader-Livet" opfyldte sandelig alle mine behov og gav mig beskyttelse, når det var nødvendigt.

På det tidspunkt sagde jeg ikke et ord om mine uger i ørkenen. Jeg følte, at tiden endnu ikke var moden.

Til sidst nåede jeg min hjemby, Nazaret og landsbyboerne kastede hånlige blikke på mig og pegede fingre ad mit beskidte ydre og mit lasede tøj.

”Beskidte dovne drønnert” var nogle af de mere venlige ord, de slyngede efter mig.

Jeg kom til min mors dør med en følelse af skræk, da jeg vidste, at hun ville være mere chokeret end hendes naboer, når hun så mig stå foran hende: tynd, knogler der viste sig gennem huden, indsunkne øjne og indfaldne kinder, ansigtet brændt sort og læber forbrændte af solen og et skæg, der var vokset langt og tjavset.

Mit tøj! Hun ville blive chokeret, når hun så mit tøj - dets oprindelige farve helt skjult af ørkenstøv og klædet revet og laset.

Jeg gik op ad trappen og gjorde mig stålsat for at udholde heden fra min mors raseri.

Da jeg bankede kom min søster til og åbnede døren.

Hun så forskrækket på mig med åben mund og store øjne og smækkede derefter døren i hovedet på mig.

Jeg kunne høre hende løbe til det bagerste af huset, imens hun råbte:

”Mor, kom hurtigt, der er en beskidt gammel mand ved døren.”

Jeg kunne høre min mor mumle ærgerligt for sig selv, mens hun skyndte sig til døren.

Hun åbnede den og stod som forstenet i chok.

Jeg smilede et øjeblik, mens hun så op og ned ad mig med stigende rædsel, da hun indså at den frygtelige skabning faktisk var hendes egensindige søn, Jesus.

Jeg rakte min hånd mod hende og sagde:

"Jeg ved, jeg giver dig megen smerte, men kan du hjælpe mig?"

Straks, ændredes hendes udtryk og mens hun trak mig indendørs, sikrede hun døren.

”Hurtigt”, sagde hun til min bange søster.

”Hold op med den larm og sæt vandet til at koge. Din bror er udsultet. Det er ligegyldigt, hvad problemer, han har rodet sig ind i. Han hører til hos os. Vi må tage os af ham.”

Forsigtigt hjalp hun mig af med tøjet og bøjede mig over en stor beholder med vand og skrubbete mig ren.

Hun vaskede og trimmede mit hår og skæg og dækkede blidt sårene på min krop og læber med en helbredende salve. Ingen af os brød tavsheden.

Jeg nød i fulde drag den kærlighed, hun viste mig og forsøgte at vise min taknemmelighed ved at være mere blid og følsom mod hende.

Idet hun havde hjulpet mig med at få en ren kjortel på, satte hun mig ned til et beskedent måltid af brød, mælk og honning.

Tøvende, gav hun mig vin for at give mig styrke, men det var tydeligt, at hun troede, at vinen havde været årsag til min elendige tilstand.

Hun førte mig hen til en seng og lagde et tæppe over mig.

Jeg sov i flere timer og vågnede forfrisket til en morgen, med klart solskin, der lyste gennem vinduet.

Jeg længtes nu efter at tale med min mor for at fortælle hende, at jeg faktisk var en Messias, men ikke den slags jøderne forestillede sig.

Jeg kunne redde mennesker fra de dårlige følger af deres ”synder”. Jeg kunne hjælpe dem med at opnå sundhed, overflod, opfyldelsen af deres behov, fordi jeg nu kunne lære dem nøjagtigt, hvordan verden var blevet skabt.

Mens jeg forsøgte at fortælle hende dette, begyndte hun at blive opstemt og glad. Hun sprang op og ville styrte ud for at fortælle naboerne at hendes søn faktisk var Messias - de skulle høre, hvor pænt han nu talte - og at han havde fastet i ørkenen!

Men jeg stoppede hende fra at gøre dette. Jeg sagde, at jeg endnu ikke havde fortalt hende, hvad der var blevet åbenbaret for mig.

En af de vigtigste ting jeg havde lært var, at de ortodokse jøder tog helt fejl i deres tro på en hævnende "Gud". Noget sådan fandtes ikke.

Det skræmte og chokerede hende, og hun udbrød: "Hvordan vil Jehova så regere verden og gøre os gode og lytte til hans profeter, hvis han ikke straffer os?"

Er du nu så stor, at du vil fortælle ypperstepræsterne deres eget hverv, som er overleveret til dem fra Moses 'tid? Vil du nedbringe mere skam over dette hus?"

Hun begyndte at græde og sagde vredt: "Du har ikke ændret dig det mindste. Du har kun ændret dig i, hvad du siger. Du har ikke bragt mig andet end sorg.

Hvordan kunne jeg nogensinde have troet, at du ville blive en Messias? Du vil kun føre folk ind i større pine end nogensinde før med dine mærkelige ideer."

Mine brødre hørte hende jamre og kom løbende, og ville smide mig ud af huset.

Fordi jeg ikke ønskede at skabe uro, tilbød jeg at gå i al fredsommelighed.

Hvis det var den måde, min mor reagerede på, kunne jeg være sikker på, at alle andre ville reagere på samme måde på, hvad jeg ønskede at fortælle dem.

Jeg indså, at jeg behøvede en tid i absolut hvile og stilhed, hvor jeg kunne samle alle mine tanker og oplevelser.

Jeg behøvedes at bede for inspireret vejledning i, hvordan jeg bedst nærmede mig jøderne med mit budskab af ”gode nyheder”.

Jeg var sikker på, at **”Fader-Livet” ville imødegå mine behov** og at jeg et eller andet sted ville finde den rette bolig.

Selv om min mor var rasende over mine tilsyneladende ”indbilske holdninger”, var hun ikke desto mindre splittet p.g.a. sine følelser af kærlighed og medfølelse for min udmagrede tilstand.

Hun afviste alt, hvad jeg syntes at stå for - oprørskhed, foragt for den jødiske religion, selvrådige holdninger over for autoriteterne, min egenvilje og arrogance, men hun elskede mig stadig og var meget bange for, at jeg til sidst ville komme ud i større problemer, end jeg nogensinde havde troet mulig.

Hun irettesatte mine brødre, og sagde at de skulle holde op med deres højlydte diskussioner og vendte sig mod mig. ”Du kan bo her indtil du har det bedre,” sagde hun. ”Måske, kan jeg tale dig til fornuft, mens du er her.”

Jeg kan fortælle dig nu, at hvis du går ud i gaderne og begynder at tale, som du har gjort til mig – vil du ende i en endnu værre tilstand end nogensinde før.

Folk vil spytte og kaste deres rådne affald efter dig. Du er en skændsel mod din familie.

Side 5

Så på trods af hendes vrede, lo jeg, takkede og kyssede hende varmt.

Jeg blev med glæde hos hende, vel vidende, at under hendes vrede, var hun dybt bekymret for mig.

Hun gav mig god og nærende mad og lavede gode nye klæder til mig.

Jeg påskønnede alt, hvad hun gjorde for at forbedre mit udseende, da jeg vidste, at for at bevæge mig frit mellem rige og fattige, måtte jeg være

acceptabelt klædt i pænt tøj.

Til tider var der mangel på mad i hjemmet. Ved at trække på kraften fra min "**Fader**", supplerede jeg den op uden at sige noget.

Det gjorde hun heller ikke.

Jeg vidste, at hun bedrøvet spekulerede på, om jeg ud over alle mine andre dårlige vaner, havde tilføjet det at være tyv.

Hun fangede mig med et friskbagt brød i mine hænder og vidste, at jeg ikke havde været ude af huset for at købe det og ovnen havde heller ikke været i brug den dag.

Hun sagde ikke noget, men gav mig et langt undrende blik. Jeg kunne se hendes holdninger ændres på det tidspunkt.

Hun var ikke længere sikker på sig selv. Hun var begyndt at sætte spørgsmålstegn ved sine egne holdninger til mig og også sandheden i mine udtalelser:

"Hvad skete der virkelig med ham ude i ørkenen? Hvordan kunne han gøre et brød uden ild, mel og gær? Hvad betyder det? *Er* han Messias?"

Så skar min bror sin hånd. Han havde mange smerter, da der kom betændelse i.

Han tillod mig at lægge mine hænder på hans sår og roligt bede. Jeg kunne se, at han følte "**Kraften**" strømme ind i hans hånd, for han kiggede mærkeligt på mig.

"Smerten er væk" sagde han kort. Han var sur, da han gik derfra, og jeg vidste, at mens han var lettet over at være fri for smerte, kunne han ikke lide, at jeg havde været i stand til at hjælpe ham. Jeg fornemmede hans jalousi.

Min søster skoldede sin hånd og en anden bror klagede ofte over slem hovedpine. Jeg var i stand til at helbrede dem begge.

Mine brødre og søstre* begyndte at spøge med mine "magiske kræfter".

De satte spørgsmålstegn ved, hvad "ondt" jeg måske kunne gøre dem, hvis de gjorde mig vred.

Anspændtheden i hjemmet blev værre og jeg følte medlidenhed med min mor, der længtes efter fred i huset.

Men hun så ændringer i min opførsel, og blev trøstet.

Jeg var mere stille, kontrollerede tydeligt sandsynlige udbrud, tøjlede min energi, dæmpede min utålmodighed, diskuterede ikke længere.

Jeg blev mere omsorgsfuld, lyttede til hendes kvindelige beklagelser, hjalp hende i huset ved at reparere møbler, der var gået i stykker og gik over bakkerne til fjerntliggende gårde for at finde de frugter og grøntsager, som hun ønskede.

Jeg kom til at elske hende ømt og medfølelse som en mor bør elskes.

En dag, vovede hun at spørge mig: 'Siger du stadig at Jehova er en myte?'
"Job sagde, at hvis Jehova holdt op med at trække vejret, ville alt kød falde sammen.

Dette er den "**Jehova**" jeg tror på, og så."

"Ingen har set Jehova!" sagde hun fast.

"Jeg så **det, som har skabt alt,**" svarede jeg stille og roligt. "Jeg kalder **DET "Faderen", fordi DET er perfekt KÆRLIGHED. KÆRLIGHED** mere perfekt end en mors", tilføjede jeg og smilede til hende.

"**DET**" virker i, gennem og for al **DETS** skabelse.

Det er den "**Fader**" i mig, der har bragt dig de ting, du behøvede i huset og helbredte mine brødre og søstre så hurtigt."

Jeg kunne se, at hun var begyndt at forstå lidt af det, jeg sagde.

"Hvad med 'synd'?" Spurgte hun.

"Der er ingen "synd", som vi forstår det.

Vi er født til at opføre os, som vi gør.

Vi er nødt til at finde en måde at overvinde vores menneskelige tanker og følelser, for de skiller os fra "Faderens" beskyttelse og bringer os vores sygdomme og elendighed.

Når vi har lært os at overvinde "selvet", vil vi komme i Guds Rige."

Min mor vendte sig tavst om og grundede tydeligvis over, hvad jeg havde sagt til hende, men var ikke længere vred.

Jeg vidste, at hun tænkte over mine udtalelser og indså, at de ville vende op og ned på hendes sikre og velkendte verden.

Uden hendes tro på en Jehova, der truede med hævn, hvis menneskeheden var uregerlig, ville hun føle sig fortabt og usikker.

Hun ville spekulere på, hvordan verden nogensinde ville klare sig, hvis det blev overladt fuldstændigt til menneskene at styre de onde gerninger fra dem selv og andre. Selv konger og guvernører var onde i deres handlinger.

Uden Jehova til at herske og straffe syndere, hvor ville det hele ende?

Mens jeg genvandt min styrke, studerede jeg skrifterne flittigt for at gøre det muligt for mig at møde farisæere og skriftkloge med selvtillid.

Det var også nødvendigt, at jeg vidste, hvad der var blevet skrevet om Messias, fordi jeg var overbevist om, at jeg var "ham" om hvem profeterne havde talt.

Jeg kunne faktisk redde - frelse - folk fra elendighed, sygdom og fattigdom, endda genoprette deres sundhed og velstand ved at vise

dem sandheden om Guds Rige og "Faderens" Virkelighed.

Da jeg følte, at jeg var tilstrækkeligt forberedt på at gå ud og undervise og helbrede, samtykkede jeg for at glæde min mor i, at jeg først på sabbaten gik til synagogen i Nazaret for at tale til menigheden.

Som det var sædvane, rejste jeg mig og blev overrakt Esajas at læse.

Jeg valgte passagen, der profeterede, at en Messias ville komme, som ville frigøre jøderne fra enhver form for trældom:

*"Gud Herrens ånd er over mig,
fordi Herren har salvet mig.
Han har sendt mig
for at bringe godt budskab til fattige
og lægedom til dem, hvis hjerte er knust,
for at udråbe frigivelse for fanger
og løsladelse for lænkede,
for at udråbe et nådeår fra Herren."*

Så satte jeg mig ned og sagde:

"I dag har I set denne profeti opfyldt i mig"

Chok og forbløffelse afspejlede sig i mændenes ansigter, men jeg fortsatte med at tale, vel vidende, at "Faderen" ville fortælle mig, hvad jeg skulle sige. Ordene kom uden tøven.

Jeg talte om min erfaring i ørkenen og beskrev min vision af barnet, som voksede til manddom, samtidig med at han ubevidst, viklede sig ind i mentale remme og kæder, og således gjorde sig blind og indespærrede sig selv i indre mørke **og lukkede sig selv ude fra Gud.**

Jeg forklarede, at ved at gøre dette udsatte de sig for undertrykkelse fra erobrere, slaveri, fattigdom og sygdom.

"For Gud er LYS" sagde jeg. "Og LYS, er substansen af alle synlige ting. Og LYS er KÆRLIGHED, som skaber alle ting til menneskets glæde."

"Alle velsignelser af overflod og sundhed var frit tilgængelige for ham, som elskede Gud med sind, hjerte og sjæl og levede i nøje overensstemmelse med Guds Love."

Da jeg var færdig, var der fuldstændig stilhed i synagogen.

Jeg følte, at menigheden havde oplevet noget forunderligt og kraftfuldt og var blevet løftet til et højere plan af tanker og ønskede ikke at forstyrre dette øjeblikks ophøjede stilhed.

Side 7

Så begyndte de at hviske indbyrdes. De spekulerede på, hvem jeg var!

Nogle var overbevist om, at jeg var den person, Jesus, hvis familie var kendt i landsbyen, men andre kunne ikke acceptere dette, da jeg havde talt som en, der har myndighed.

Desværre følte jeg mine gamle reaktioner på disse religiøse mænd vende tilbage. Jeg vidste, at de havde foragtet mig tidligere og derfor forventede jeg at blive afvist.

Jeg gled tilbage til mine gamle udfordrende holdninger og gjorde dem fuldstændig rasende. Gennem mine egne menneskelige reaktioner, var jeg ved at gå min egen undergang i møde.

De yngre mænd, opfordrede til det af deres forældre, for løs på mig og trak mig op på den højeste klippetop for at styrte mig i døden, men jeg bad til min **"Fader"** om udfrielse. Pludselig syntes det, som om de var så ophidsede, at de næppe vidste, hvad de gjorde og vendte sig mod hinanden. Jeg var så i stand til at slippe fra dem og undslippe.

Det var underligt. De syntes ikke at lægge mærke til, at jeg gik.

Dybt rystet af min oplevelse, lykkedes det mig at sende en besked til min mor og sagde, at jeg forlod Nazaret straks og gik ned til Kapernaum en venligsindet by ved søen i Galilæa.

I første omgang tænkte jeg på at slutte mig til gamle bekendte, men jeg følte intuitivt, at det ikke var det rigtige at gøre.

Så hele vejen derned og på vej ind i byen, bad jeg om "**Faderens**" vejledning og hjælp for at finde husly. Jeg havde ingen penge og ville ikke tigge.

Da jeg gik på gaden, kom en middelalderlig kvinde imod mig, tungt lastet med kurve på armene. Hendes ansigt var bedrøvet. Det syntes, som om hun havde grædt.

Impulsivt stoppede jeg hende og spurgte, hvor jeg kunne finde en bolig.

Hun sagde kortfattet, at hun normalt ville tilbyde mig en seng, men hun havde en meget syg søn derhjemme.

Hun tilføjede, at hun havde været ude for at købe proviant for at bespise "vel-ønskere", der allerede var begyndt at samle sig for at sørge, når hendes søn døde.

Mit hjerte bedrøvedes over hende, men glædede sig også. Jeg var øjeblikkeligt blevet ført til nogen, jeg kunne hjælpe.

Jeg gav udtryk for min medfølelse og tilbød at bære kurvene til hendes hus.

Hun kiggede på mig et øjeblik og spekulerede over, hvem jeg måtte være, men var tilsyneladende tilfreds med mit udseende og væremåde.

På vejen, sagde jeg, at jeg nok kunne hjælpe hendes søn.

"Er du læge?" spurgte hun.

Jeg svarede, at jeg ikke havde modtaget nogen medicinsk uddannelse, men ikke desto mindre kunne jeg hjælpe ham.

Da vi nåede til hendes hus – der var stort, og godt bygget i sten, hvilket indikerede social status og velstand, førte hun mig til sin mand og sagde:

"Denne mand siger, at han kan hjælpe vores søn."

Han nikkede gnavent, men sagde ikke noget. Kvinden, Miriam, trak mig væk og fortalte, at han var bedrøvet og meget vred.

"Drengen er vores eneste søn blandt mange døtre, og han skyder skylden på Gud for at give barnet den sygdom."

Miriam græd. "Hvis han taler sådan imod Gud, gad vide hvilke andre problemer, der vil komme over os,?"

"Hav fortrøstning", sagde jeg. "Om kort tid vil din søn have det godt igen."

Hun så tvivlende ud, men førte mig til det værelse, hvor drengen lå. Det var varmt og kvælende, og fyldt med dystre, snakkesalige "vel-ønskere".

Jeg bad moderen om at rydde værelset, men de besøgende var uvillige. De ønskede at se, hvad der ville ske og gik først efter at Miriam havde kaldt på sin mand, for at han kunne sige det til dem.

Jeg kunne høre dem diskutere med faren i det næste værelse.

Side 8

Hvad troede han måske, at denne mand kunne gøre, hvis lægen ikke havde været i stand til at hjælpe drengen?

Faren kom ind på værelset for selv at se det.

Hans søn var ligbleg og havde høj feber. Moderen forklarede, at han ikke kunne holde maden i sig og havde tynd mave. Han havde været sådan i flere dage og havde tabt sig meget. Lægen havde sagt, at han ikke kunne gøre mere for ham. Han ville sandsynligvis dø.

Jeg lagde mine hænder på drengens hoved og bad, **vidende og lydløst givende et dybfølt tak**, for at **Fader-Livet** ville flyde ned gennem mine hænder og ind i hans krop.

Sådan ville healings-arbejdet blive gennemført.

Jeg følte en ekstrem varme og en snurrende prikken i mine hænder, og **Kraften** strømmede ind i hans skrøbelige krop.

Jeg overvældedes af glade taksigelser. Hvor stor, hvor vidunderlig var ”**Fader-Livet**”, når det blev givet fri for at gøre **Dets** naturlige healings-arbejde!

Hans mor og far, så ængstelige ud og spekulerede på, hvad der derefter ville ske, holdt hinanden i hånden og iagttog spændt det hele.

Da de så deres søns farve gradvist skifte fra hvid til en mere sund kulør, udtrykte de forundring og glæde.

Efter nogen tid så drengen op på mig og sagde strålende glad: ”Tak. Jeg har det godt nu. Jeg er sulten og vil have noget at spise.”

Hans mor lo af glæde og holdt ham tæt ind til sig, men så også betænkelig ud.

”Jeg kan ikke give dig mad, min søn. Lægen vil blive vred.”

Hun var blevet advaret om, at hun kun måtte give ham vand.

Jeg smilede og sagde: ”Han er helbredt. Du kan give ham brød og vin, og han vil holde det i sig.”

Hans far, Zedekias, var forbløffet, glad og taknemmelig.

Efter at have omfavnet sin elskede dreng, vendte han sig mod mig og trykkede varmt mine hænder. Han blev ved med at klappe mig på skulderen, men rystede på hovedet, ude af stand til at holde tårerne tilbage, der løb ned ad hans kinder.

Da han næsten havde genvundet fatningen, gik han ind i stuen og sagde til de mennesker der var der:

”Min søn, der næsten var død, er vendt tilbage til livet igen!”

Hans ord blev mødt med stor jubel, begejstring, vantro, spørgen, latter og lykønskninger. Drengens mor stod der, med et stort smil på læberne.

Efter dette var der ikke tale om, at jeg behøvede at finde anden husly.

Da Zedekias fortalte de forbløffede "grædekoner", at drengen var blevet helbredt og den unge mand selv trådte smilende frem i døren og igen bad om mad, samledes ”velønskerne” alle som en omkring mig og inviterede mig til deres hjem.

Jeg foretrak dog at blive hos drengens far, som nu sagde, at han havde mange spørgsmål at stille mig; han håbede jeg kunne besvare dem.

Efter mad og vin var blevet sat på bordet og alle var blevet inviteret til at spise sig mætte, satte Zedekias sig ned og stillede sit første spørgsmål.

Han sagde: ”Du har gjort noget ingen præst eller læge kunne gøre. Helbredelse kommer kun fra Gud.

Selvom du er en fremmed, formoder jeg, at du kommer fra Gud.”

”Ja,” sagde jeg, hvorved folk mumlede forundret.

"Denne sygdom, som min søn fik. Var det en straf for noget jeg har gjort forkert i fortiden? Og hvordan kunne jeg begå så alvorlig en synd, at Gud skulle ønske at tage min eneste søn fra mig?"

Mange mennesker nikkede, da de hørte disse ord.

”Du har stillet det spørgsmål, jeg helst vil svare på, Zedekias.

Gud giver os **LIV og væren**. Han ville ikke tage disse væk, som en mand vil tage en skat fra en anden mand, fordi han er vred på ham.

Det er den måde, mennesker opfører sig på. Ikke Gud.”

”Og Gud er ikke placeret på en trone et sted i himlen som menneskelige konger sidder på troner og regerer deres folk. Dette er den menneskelige måde og en menneskelig tro - ikke sandheden.”

"Guds vej er langt over noget det menneskelige sind kan udtænke eller drømme om.”

”Jeg alene har ”set” ”**Det, som har bragt os ind i væren**” og jeg ved, at **DET** ikke er den slags "Gud", der undervises om af rabbinerne.

Jeg så, at **DET** er "**Fuldkommen Kærlighed**" og af den grund vil jeg hellere tale om "**Faderen**", for jeg har set, at **det virker** inden i alle levende ting, holder dem i en god sundhedstilstand som en menneskelig far stræber på at holde sine børn godt bespist, påklædt og beskyttet i hjemmet.

Jeg har "set" **DET** inden i alt i verden.”

"Hvordan kan det være?" Spurgte en mand tvivlende.

"Det er ikke muligt for et individuelt ”væsen” af nogen slags at være overalt samtidig. Men luften er overalt, selv om vi ikke kan se det. Ikke desto mindre ved vi - og tvivler ikke – at det er meget virkeligt og meget vigtigt for vores eksistens.

Hvis der ikke var nogen luft og vi ikke kunne trække vejret, ville vi dø. Bevægelsen af luft, som vi kalder vind, kan vi ikke se, men vi ser at den sætter bladene i bevægelse og driver skyerne hen over himlen, så vi ved luften er omkring og over os og er stærk.

Og nu vil jeg spørge jer, hvad er den mest virkelige og værdifulde del af en mand - hans krop eller hans sind”

Nogle svarede at det var kroppen, ellers ville han ikke have nogen sted på jorden, kunne ikke arbejde, kunne ikke ses, ville ikke være kendt. Andre sagde, at de troede, at hans sind var vigtigere end hans krop.

Og jeg svarede: "Hans sind er den vigtigste del af ham, siden han uden sit sind ikke kunne give kraft til kroppen.

Han ville ikke spise, drikke, sove, bevæge sig, planlægge eller leve. Alligevel kan vi ikke se sindet. Vi kan kun vide, at vi har et sind på grund af de tanker, det producerer og fordi tanker skaber en slags handling i vores liv."

"Vi tror at sindet fungerer gennem hjernen. Ja, det gør det. For hvordan kunne hjernen, født af kødet, producere tanker, følelser, ideer og planer?"

Og nu må det være klart for jer, at dette er, hvordan "**Faderen**" er til stede i alle ting, **Den** er det dirigerende "**sind**" bag det menneskelige sind, der udfører **sit** store værk indeni alt levende."

Vi ved, at dette er tilfældet, for vi ser de undere den frembringer. Vi ser børnene vokse, vi ser hvordan den mad, de spiser mirakuløst ændres til et andet stof, som nærer dem og får dem til at vokse. Hvordan det sker, skal vi ikke begynde at forstå eller endda forestille os.

"Selvom vi vidste det, ville vi stadig ikke vide, hvad der satte sådan en vigtig livsproces i gang i legemerne på hver levende art.

Se hvor vidunderligt legemerne af hver art er formet og målbevidst skabt, præcist for at omdanne den slags føde de spiser til næring for knogler, blod og kød."

"Nu da du viser os disse ting, kan vi se, at de sandelig er vidunderlige," udbrød en ung mand.

"De er! De er!"

"Vi ser de unge kroppe gå gennem deres forskellige udviklingsstadier, og vi ser deres sind holde trit med deres fysiske udvikling, indtil de unge mænd og piger begynder at længes efter at finde en ægtefælle og blive forældre selv."

"Så bliver det storslåede værk ved undfangelsen udført og væksten i frøet inden i livmoderen fortsætter, indtil det kommer frem som et fuldbåret

barn.

Tænk! Hvem bestemmer al denne konstante, velordnede vækst i kvinden.”

”Hvorfra kommer de planer, der styrer den rette udvikling af hoved, krop og lemmer og er uforanderlig fra den ene kvinde til den anden og fra en art til en anden?

Hvem bestemmer det nøjagtige tidspunkt, hvor fødslen skal begynde - de fysiske midler hvorved barnet skal bringes frem fra livmoderen, levering af mælk til barnet? Tænk - er det moderen?”

Side 10

”Nej, det er ikke moderen. Hun er blot vidne til alt, der foregår i hende fra det øjeblik, hendes mand har været hos hende og plantet sin sæd til forening med hendes.

Gør Gud alle disse ting langvejs fra? Rækker hans tanker ud til hver mand og kvinde og beslutter, hvornår dette skal ske?”

”Nej, alt dette arbejde, udføres af det **"Skabende Sinds Kraft"**, det **"Intelligente Kærlige Liv"** i alle levende ting.

Vi ser forældrenes kærlighed til deres unge, det være sig fugl, dyr og menneske.

Hvor kommer denne kærlighed fra? Det trækkes fra det **"Skabende Sinds Kraft"** - **Perfekt kærlighed** – fra **"Faderen"** i os.”

”Det er fordi **"Faderen"** gør arbejdet inden i planterne, træerne, fuglene, dyrene og i mennesket selv, at vi er her i dag, lever, trækker vejret, spiser, sover, får børn, blive gamle og derefter dør for at overgå til et mere lykkeligt sted.

Alt dette er **"Faderens"** aktive **værk** i os.”

Hvordan kan I på nogen måde benægte sandheden i alt, hvad jeg har sagt i aften?

I dag, så I en døende ung mand på kort tid blive bragt til live igen - var det mig, der helbredte ham? Overhovedet ikke.

Af mig selv, kan jeg intet gøre. Det er **LIVET**, der er "**Faderen**", aktiv i alle ting, som kom med fuld kraft for at reparere en skrantende krop og igen gjorde den sund og rask, fordi jeg troede **Den** ville og ikke tvivlede."

Der var suk af tilfredshed i stuen. Nyt lys, ny interesse, selv en ny mildhed viste sig i deres ansigter.

"Hvorfor lider menneskene så meget?" Spurgte Miriam.

"Når mennesket fødes, når **LIVET** tager form inden i frøet, tager **DET** den menneskelighed på sig, som adskiller **DET** fra alle andre individer i verden.

For at gøre **DET** ene, en enlig skikkelse, ikke knyttet til nogen anden, ensom, privat, **SIN** egen, **bliver DET underordnet - styret** af to meget stærke impulser i dens jordiske natur - at holde fast i alle disse ting, det i høj grad ønsker og til at tilbagevise alt hvad det ikke ønsker."

"Disse to mest grundlæggende impulser i mennesket ligger til grund for hver eneste ting, det nogensinde foretager sig i hele sit liv, og de er fuldt ud ansvarlige for de vanskeligheder som mennesket bringer over sig selv.

Selv om "**Faderen**" er aktiv inden i mennesket, har **DENNE** intet "*menneskeligt*" i **SIG**."

"Derfor tilbageholder "**Faderen**" intet, afviser intet, fordømmer intet, ser ikke engang "**forseelser**".

Alt, hvad mennesket gør, som det kalder for "synd" er kun af denne verden og kan kun straffes inden for denne verden – for, som I ved, er det en lov i den jordiske eksistens, at uanset hvad I sår, vil I høste en lignende høst."

”Fordi det trækker LIV og SIND fra ”Faderen”, er mennesket selv skabende i tanke, ord og handlinger.

Uanset hvad det tænker, siger, gør og mener, vender det tilbage i lignende form, nogen tid senere.”

”Der er ingen straf fra ”Faderen” - uanset hvad dårligheder, der end kommer til menneskeheden er det fuldstændig af egen tilvirkning.”

Folk mumlede, at dette var en helt ny lære, og alligevel gav det mere mening end alt, hvad de før havde lært.

Flere stemmer opfordrede mig til at fortælle dem mere.

”Jeg siger jer:

I mig, har I set LIVET aktivt som helbredende; følg mig, og I vil høre om VEJEN I skal gå for at finde lykken; i mine ord vil I finde SANDHEDEN om Tilværelsen, der aldrig tidligere er afsløret af noget andet menneske.”

”Det er blevet sagt om Messias, at han vil ytre hemmeligheder skjult fra skabelsens begyndelse. Sandelig siger jeg, at disse hemmeligheder vil I høre af mig.

Hvis I lytter omhyggeligt og forstår deres betydning, og praktiserer deres sandhed og holder fast i deres love, vil I blive gjort nye og træde ind i Guds Rige.”

Efter at jeg havde talt, var folk stille et øjeblik og så opstod der en larmende højrystet snak.

Men Zedekias rejste sig og sagde, at det var tid til at husets beboere gik til ro. Hans dreng havde brug for søvn og hans kone og døtre var også trætte efter al deres gråd.

Det blev arrangeret, at den næste morgen, skulle jeg gå ned til havnen og syge mennesker ville blive bragt til mig.

Således kunne jeg påbegynde min mission og alt ville hurtigt blive arrangeret for mig på bedst mulig måde.

Det syntes som om, at hvis jeg ikke helbredte, ville der ikke være nogen interesse i og ingen accept af alt, hvad jeg havde at fortælle dem.

Helbredelser demonstrerede sandheden af, hvad jeg ønskede at undervise og mine belæring ville forklare årsagerne til, at jeg var i stand til at bringe dem helbredelse fra **"Faderen"**.

Da jeg vågnede næste morgen, følte jeg mig fyldt med glæde og forventning om de underfulde ting, der skulle ske.

Efter at jeg havde brudt min faste, begav jeg mig sammen med Zedekias på vej mod byens havn med hjertet glødende af kærlighed til alle jeg mødte.

Jeg hilste dem varmt, og fortalte dem, at jeg havde "gode nyheder" til de, der ønskede at høre det.

Da jeg nåede anløbsbroen, fandt jeg mænd, kvinder og børn, der sad på jorden, og afventede min ankomst.

Nogle rakte deres hænder bedende mod mig. Disse så meget syge ud, nogle var krøblinge, mange var dækket med sår.

Mit hjerte smertedes stadig over deres medynkvækkende tilstand, men nu kunne jeg også glæde mig, fordi jeg vidste, at det ikke var **"Faderens vilje"**, at det skulle være sådan.

Tværtimod! **"Faderen"** var **I sig selv** ren heling, ren sundhed og perfekt kondition. Jeg havde bevist det aftenen før og i mit hjem.

Jeg jublede indvendigt over, at jeg ville være i stand til at demonstrere denne vidunderlige sandhed til folkemængderne, der nu samlede omkring mig.

Et sørgmodigt gammelt ansigt fangede min opmærksomhed. Hun var rynket, tynd og kroget.

Jeg gik hen til hende og knælede ned ved hendes side, lagde mine hænder på hendes hoved og følte straks ”**Faderkraften**” strømme gennem mine hænder, vibrerende gennem hendes hoved, indtil hele hendes krop rystede af **livskraften** som fyldte hendes lemmer med energi.

Folk, der så dette var forbløffede og spekulerede på, hvad jeg gjorde ved hende, men andre dæmpede deres indsigelser.

Gradvist begyndte hendes lemmer at rette sig ud, og forlænges, hendes ansigt blev levende ved glæden over at hendes kræfter vendte tilbage.

Jeg hjalp hende med at rejse sig, og derefter stod hun stolt helt af sig selv.

Hun var så overvældet af lykke, at hun begyndte at græde og derefter lo hun og dansede mens hun råbte til folk: ”Lovet være Gud” sagde hun, ”Lovet være Gud” og andre gentog omkvædet.

De var alle dybt bevægede over, hvad de havde set.

Trykket fra folkemængden, der pressede mod mig, var så stort, at Zedekias tilbød at kontrollere dem.

På organiseret vis, bistået af andre ivrige tilskuere, førte han de syge imod mig, så at jeg kunne behandle dem efter deres dybeste behov.

Da jeg til sidst følte mig træt, inviterede min vært mig tilbage til sit hus for at spise.

Han sendt dem væk, som jeg på grund af tidsnød ikke havde været i stand til at helbrede. Han forsikrede dem om, at jeg ville vende tilbage den følgende dag.

Det var en festlig aften - så meget at snakke om - så meget at fejre - så meget at lære om - så meget at lære – alt helt sikkert "gode nyheder", var folk enige om.

Jeg vidste, at af mange, blev jeg accepteret som en, der talte sandhed om det, jeg havde "set" i ørkenen.

Og sådan fortsatte det i mange dage.

Folk kom for at se mig fra nær og fjern.

Zedekias og andre af hans venner hjalp mig med at styre folkemængden for at sætte mig i stand til at helbrede og undervise.

Folk lyttede med glæde. De talte indbyrdes om "**Faderen**" og var ivrige efter at lære mere om de "remme" og "kæder", som bandt folk i elendighed.

Presset blev så stort, at jeg hurtigt indså, at jeg ville være nødt til at finde mine egne hjælpere, som jeg kunne stole på ville hjælpe mig.

Det var tiden for Zedekias til at vende tilbage for at styre sin læderhandel, som han havde forsømt.

Jeg gik op i bjergene for at bede om at vælge 'disciple'.

Da den overbevisning kom til mig, at jeg ville blive vejledt om, hvem jeg skulle vælge, vendte jeg tilbage til Kapernaum.

Jeg følte en stærk tilskyndelse til at gå ned til vandkanten for at tale med nogle mænd, jeg havde set lytte opmærksomt til mine lære.

Om de ville forlade deres fiskenet for at slutte sig til mig forblev at blive set.

Men da jeg kaldte på dem, Simon, Andreas, Jakob og Johannes, kom de straks, glade for at hjælpe mig i mit arbejde med at helbrede og undervise.

Andre sluttede sig også til mig, da jeg begyndte mit arbejde blandt mennesker.

Jeg forlod min vært, Zedekias' hus med hans varme forsikringer om, at jeg kunne vende tilbage til enhver tid.

Således var det, at jeg begyndte min mission som lærer og helbreder ved at vandre omkring, hvor der var behov, gennem byer og landsbyer.

Inden jeg begyndte, sammenkaldte jeg de unge mænd, der havde givet samtykke, og var ivrige efter at hjælpe mig.

De ville lytte til min undervisning og ville blive mystificeret af meget, som jeg ønskede at sige.

Det var afgørende, at jeg først forklarede baggrunden for alt det, som var blevet åbenbaret for mig i ørkenen.

Jeg fortalte dem, at på trods af min tidligere dovne livsstil, havde jeg altid haft en dybtgående medfølelse for mennesker.

Det var min medfølelse, der fik mig til at vende mig fra den "Gud", som rabbinerne underviste om.

Når jeg talte om min totale afvisning af en straffende Jehova, kunne jeg se det tvivlende og chokerede udtryk i deres ansigter.

Temmelig længe forklarede jeg, at jeg satte spørgsmålstegn ved, hvordan det var muligt at tale om en "god" Gud, når uskyldige børn udsattes for så megen lidelse.

Mens jeg talte, så jeg deres ansigter gradvist slappe af. Jeg fortsatte med at give udtryk for min tidligere tvivl og vrede, indtil jeg så deres udtryk ændre sig til accept og derefter fuld enighed.

Jeg opdagede, at jeg måtte give udtryk for deres egen tvivl og de spørgsmål, som de aldrig tidligere havde haft modet til at sætte ord på.

Mens vi talte sammen, kunne jeg fornemme deres lettelse over, at de ikke

længere var alene i deres hemmelige modstand mod rabbinernes "lære".

Jeg fortalte dem, at der kom en periode, hvor jeg stadig mere tydeligt begyndte at indse, at jeg spildte mit liv.

Jeg ønskede at ændre mig og havde en meget stærk følelse af, at jeg som en begyndelse skulle begive mig til Johannes Døberen for at begynde en ny måde at leve på.

Jeg beskrev, hvad der skete under dåben og mine seks uger i ørkenen. Jeg forklarede, at alle mine tidligere tanker, opfattelser, holdninger, arrogance og oprørskhed gradvist blev udrenset fra min bevidsthed, mens jeg gik gennem de dybe åbenbaringer og visioner der viste mig den "**Virkelighed**", som jeg nu kaldte **Faderen**.

Jeg forklarede **karakteren** af "**Faderen**" og at denne "**Guddommelige Natur**" også udgjorde den "**Guddommelige Vilje**".

Jeg fortalte dem, at det var mennesket, der selv gennem forkert tænkning og forkert adfærd lukkede sig ude fra "**Faderen**" i sig og at mennesket alene ved først at angre og derefter ved mental-emotionel udrensning kunne finde sin egen vej tilbage til fuldkommen kontakt med "**Faderen**".

Når dette var gjort, ville "Fader-Naturen" fuldt ud frigøres i personens sind, hjerte, krop, sjæl, omgivelser og erfaringer i livet.

Når dette skete, ville en sådan person indgå i Guds Rige styret af "Faderen", og ligeledes ville Guds Rige være etableret inden i denne persons bevidsthed.

Han ville så have nået målet med sin tilværelse.

Som jeg talte med mine disciple, så jeg deres reaktioner afspejles i deres ansigter.

Al tvivl var forsvundet, der var nu et lys af gryende forståelse og glæde.

Disse unge mænd blev entusiastiske troende og udbrød:

"Det er sandelig en god nyhed!"

Men efter deres første accept af alt, hvad jeg sagde, var der tidspunkter, hvor de spekulerede på, om alt hvad jeg sagde kunne være sandt.

Dette forstod jeg.

At være parat til at befri sig fra de dybt indgroede forestillinger om 'Jehova' så dybt prentet i deres sind krævede et stort stort mod.

Der var tidspunkter, hvor de talte indbyrdes og spurgte hvem denne denne mand var, der hævdede sådanne underer?

Sæt at de fulgte mig, og det viste sig, at jeg i virkeligheden var en budbringer fra Satan? Hvad så? De ville da blive straffet hårdt af Jehova.

De havde meget at tabe - deres status i samfundet som besindige, hårdtarbejdende unge mænd, deres omdømme som handelsfolk og håndværkere, deres tab af indkomst, og største forhindring af alle, den sandsynlige vrede og afvisning fra deres familier.

Hvad ville de få til gengæld?

Jeg fortalte dem, jeg ikke kunne love dem nogen jordisk belønning for deres hjælp med at sprede "evangeliet om de gode nyheder".

Jeg havde ingen tvivl om, at uanset hvor vi gik, ville vi blive givet mad og husly og ville blive godt modtaget af folk.

Jeg kunne kun love dem den **sandhed, at "Faderen" kendte deres behov og ville opfylde dem og holde dem raske.**

Jeg kunne også love dem, at når de vendte sig til "Faderen" og havde tillid til "Faderen" hvert skridt på vejen, ville de være glade på en måde, de aldrig havde været glade før.

De ville opleve Guds Rige i det omfang, som de tilsidesatte "selvets"

krav og tjente andre mennesker.

De ville være vidner til helbredelser og disse ville øge deres tro og give dem mod til at udholde ethvert ubehag på rejsen.

Og dette var, hvordan vi begyndte vores mission for at sprede de "GODE NYHEDER" om "GUDS RIGES EVANGELIUM".

Jeg sendte disse unge mænd i forvejen ind til byen, vi skulle besøge.

Når de kom ind i den, bad de folk om at samles for at høre de "Gode Nyheder om Guds Rige".

Folk var forundrede og ønskede at vide mere, men disciplene opfordrede dem til at hente deres venner og naboer, og de ville få fortalt alt om det, "når Jesus kom" og der ville være helbredelse af deres syge.

Mange løb begejstrede af sted for hjælpe med at sprede de "gode nyheder" og snart var de samlet i en stor flok.

Jeg, som så dybt og lidenskabeligt havde gjort oprør mod de dystre religiøse moralprædikener, som truede med vold, straffe og fordømmelser over syndere, gik nu med glæde for at møde disse skarer.

Jeg havde min "gode nyheder" at dele med dem og gøre deres dag lysere, og helbredelse af sygdomme og lidelser for at bringe glæde i deres liv.

Mens jeg tidligere omgikkes folk selvisk og tomhændet, modtog deres venlighed og undertiden deres almisser med liden taknemmelighed, kom jeg nu med en overflod af livgivende muligheder for alle, der var parate til at lytte til mine ord og tage skridt til at forbedre deres livskvalitet.

Jeg vil have I som læser disse sider til fuldt ud at forstå min situation på det tidspunkt, min bevidsthedstilstand efter mit oplysning i ørkenen og personen, som jeg præsenterede for mine landsmænd som "Jesus".

Der har været så mange gisninger, at jeg nu er ved at give jer sandheden.

Jeg blev født til senere som voksen at have en fin fysik, stærke ørnemæssige træk, et bemærkelsesværdigt intellekt og en kærlighed til at parodiere og le - men, som så mange af jer i dag, tog jeg ingen hensyn til mine jordiske talenter.

På den tid hvor jeg gik ind i ørkenen, var mit ansigt og manerer, hvad man kunne kalde fornædrede i forhold til, hvad de burde have været.

Mens jeg var begyndt at undersøge og gøre oprør mod, hvad jeg var blevet, havde mit intellekt også lidt under det misbrug, idet jeg konstant var engageret i argumenter og uenigheder om religion og hengav mig til respektløs tale.

Jeg fik folk til at grine. De mænd og kvinder, jeg omgikkes, kunne lide mig men respekterede mig ikke. Derfor var der den forbløffelse fra de, der havde kendt mig, da jeg talte til dem i synagogen i Nazaret.

Mens min mor plejede mig tilbage til et godt helbred, anvendte jeg med stor kraft den viden og oplysning, der var givet mig i ørkenen. Dette genskabte mig til den mand, jeg var udset til at være.

Da jeg begyndte på min mission, var jeg fuldt ud klar over, at jeg var den eneste, der besad den højeste viden om hemmelighederne bag skabelse og eksistens

Derfor kunne jeg sige med fuld overbevisning:

"Ingen andre end jeg har set Faderen".

Jeg vidste, at alt det, som menneskene troede så helhjertet på var falskt - ikke virkeligt.

Jeg vidste, at jeg var blevet specielt formet og designet af "Faderen" til

denne mission.

Jeg var i rigt mål blevet velsignet med den fysiske energi, vitalitet i tale og evnen til at udtænke meningsfulde lignelser for at gøre det muligt for mig at viderebringe budskabet med succes og i en form, der aldrig ville blive glemt.

Desuden forstod jeg mine medmennesker så godt fra mit lange samvær med dem, at jeg kendte deres inderste håb, deres mest desperate frygt.

Jeg vidste, hvad der fik dem til at le og fik dem til at latterliggøre og håne de rige og pompøse; og jeg vidste også, hvor mange både unge og gamle, der tappert led i stilhed.

Jeg erkendte og oplevede en dyb medfølelse med befolkningen, der levede i frygt for - eller udholdt - de verbale piskeslag fra farisæerne, og var nedbøjede over de romerske skattelove.

Jeg vidste, hvordan deres stolte jødiske ånd blev forslået af de sejrende vantro, som de blev tvunget til at ære med deres læbe- og hånd- og knæhilsner, men som de foragtede bag lukkede døre.

Jeg kendte og forstod fuldt ud befolkningens liv og tanker.

Jeg havde tidligere tænkt deres tanker, følt deres vrede, udholdt deres bekymringer i tider med savn, og følt en magtesløshed over for den romerske regeringsførelses greb.

Jeg vidste nu, at intet af denne lidelse i virkeligheden var nødvendig.

Idet jeg kendte tilværelsens *virkelighed*, den *Universelle "Guds" virkelighed*, kunne jeg klart opfatte tåbeligheden i den jødiske myndighed, som pålagde befolkningen en byrdefuld måde at leve på, der var fuldstændig fejlagtig og i direkte modsætning til *værens sandhed*.

Situationen gjorde mig inderligt vred.

Jeg vidste at jeg i denne anledning var blevet fuldendt formet og finpudset for at blive et rengjort redskab til Guddommelig Handling i Palæstina -

drevet af min passion for SANDHEDEN og drevet af min medfølelse for min medmennesker.

Derfor kaldte jeg mig selv "Menneskesønnen", fordi jeg præcis vidste, hvad menneskeheden var oppe imod i deres dagligdag.

Desuden havde jeg fuld tillid til at jeg kunne nå mine mål med at bringe Sandheden til menneskene og således være medvirkende til at ændre kvaliteten af deres liv.

Side 15

Derfor, selv om jeg vidste lige fra begyndelsen af min mission, at der ville være en straf at betale for alt, hvad jeg havde til hensigt at gøre - dreje den kendte jødiske verden på hovedet og vende vrangen ud - var jeg parat til at leve op til det, gennemføre det, ikke kunne unddrage mig det, fordi jeg elskede menneskene med "Fader" KÆRLIGHEDEN strømmende gennem mit hjerte og væren.

For "Fader" KÆRLIGHEDEN er essensen af AT GIVE - give sig selv i synlig væren og synlig eksistens og voksende, beskyttende, nærende, helende, og opfyldende alle behov for hele den synliggjorte skabelse.

Jeg vidste, at jeg var "Faderens" frelsergave til menneskene - til verden -

IKKE -

som de formodede, og lærte gennem århundreder - frelse fra straffen

udmålt af en vred Gud for "syndere" -

MEN -

at redde menneskene fra den daglige gentagelse af de samme fejl i

forkert tænkning, som skabte deres ulykker, fattigdom, sygdomme og

elendighed.

Fordi jeg elskede den menneskelige race så dybt, var jeg parat til at undervise og helbrede på trods af de jødiske præster. Jeg var parat til at dø på korset for, hvad jeg i sandhed havde "set" i ørkenen, vidste af hele mit hjerte og ønskede at dele til den sidste dråbe af min evne til at gøre dette.

*****

**DETTE ER SANDHEDEN BAG MIN KORSFÆSTELSE OG ALT
DET ANDET I HAR HØRT ER MENNESKE-SKABT OPSTÅET
SOM FØLGE AF DEN JØDISKE PRAKSIS MED BRÆNDOFRE I
TEMPLET**

*****

Jeg var en gave fra "Faderen" til menneskeheden for at hjælpe dem til at overvinde deres uvidenhed om Tilværelsens Love og finde den sande Livets Vej, der fører til glæde, overflod og fuldkommen helhed i Guds Rige.

Det var de erkendelser, de ønsker, de hensigter, mål og tanker, som jeg bar i mit sind og hjerte. Dette var den jordiske mentale-emotionelle klædning, min åndelige bevidsthed skjult i "Jesu" hoved og skikkelse.

Det var min åndelige bevidsthed kanaliseret ind i de ovennævnte former af tanker og følelser, som drev mig til at drage ud på en tre års rejse for at bringe folk, hvad jeg fuldt ud troede, var den endelige frelse fra deres egen blinde tænkning og følelse, der skabte deres problemfyldte liv.

Jeg troede virkelig, at hvis menneskene kunne få vist alt, der var blevet givet mig at forstå, ville de indse deres fortids dårskab og ville gøre alt for at ændre deres tankegang og sætte foden på livets vej, der førte til Guds Rige. Til dette formål, var jeg parat til at give mit liv.

På grund af den fejlagtige fortolkning af min mission foretaget af jødiske lærere, er mit sande budskab blevet fordrejet til uigenkendelighed og formålet med disse Breve er at bringe menneskene i denne nye Tidsalder

sandheden om, hvad jeg virkelig sagde til menneskemængderne i Palæstina.

Idet jeg derfor vender tilbage til min genfortælling af disse dage, så lad mig tage jer tilbage til en særlig dag som bar frugt blandt mine lyttere og gjort et varigt indtryk på mine disciples sind.

Derfor var det også for mig en særlig og betydningsfuld dag.

Side 16

Jeg tog fri fra presset af mennesker for at gå op i bakkerne for at bede og meditere og for at genoplade mine åndelige batterier ved at danne en dyb, stærk, mere kraftfuld forbindelse med "**Faderen**" i mig.

Denne forbindelse fordunkledes hurtigt i min bevidsthed, når jeg var blandt folkemængderne, så jeg blev udmattet.

Når jeg kom til hulen, som jeg benyttede, når jeg var i det område, trak jeg halm-madrassen, der var skjult under en klippe frem og lagde mig til at sove.

I stedet for søvn, følte jeg den umiddelbare indstrømning af **Guddommeligt Liv**, "**Faderen**" og trætheden blev opløst, da min krop blev opladet af **Kraften, der er den Skabende Kilde til al Væren**.

Jeg blev i bevidstheden løftet ind i et gyldent Lys og idet jeg bevægede mig opad inden i dette Lys, ændredes det pludseligt til rent hvidt og jeg vidste, at i bevidstheden var jeg nu ved porten til Ekvilibrium*, som er det Evige, det Universelle, den Uendelige dimension hinsides al forestilling for det menneskelige sind.

Jeg observerede LYSET, men var ikke af DET, det var heller ikke kraftfuldt i mig, da dette var "Guds"-dimensionen i tomrummet, det formløse – i det Universelle Ekvilibrium.

Men DET kommunikerede med mig og gennemtrængte mig med sin glødende KÆRLIGHED. Det indgød endnu en gang i mig, at DET var

den

"Skabende-Fuldkomne-Helings-proces"

KÆRLIGHED

der hersker over al eksistens.

Jeg vidste, at overalt, hvor der var mangel, ville det i sidste ende blive opfyldt, lige som vand flyder for at fylde en sø.

Hvor der er elendighed, ville der blive glæde, fordi det var det Universelles NATUR at bevæge sig ind i alt levende, der har behov, for at bringe opfyldelse og glæde.

Jeg vidste, at hvor der ingen vækst var, ville der opstå omstændigheder, der fremmede væksten.

Jeg vidste, at hvor der var en følelse af nederlag, ville udfordringer blive givet til at anspore mennesker til succes og selvtillid.

Jeg "så", at dette KÆRLIGHEDS-ARBEJDE, der bestandigt blev sat i gang af "Faderen" i overbebyrdede menneskers liv, måske ikke blev erkendt som en "kærlighedsgave" af modtagerne.

De kunne føle sig så nedsunkne i deres apati, følelser af nederlag, deres tro på at intet godt nogensinde kunne opstå på deres vej.

De ville ikke være i stand til at se noget i deres liv ud over deres egne overbevisninger og følelser!

Derfor ville de forblive forankret i deres eget selvskabte helvede.

Der var ingen grund til at have ondt af nogen.

Det eneste behov var et medfølelse hjerte og en vilje til at bringe Sandheden for at helbrede deres uvidenhed.

Den største gave et menneske kunne give til en anden var den

oplysning om uvidenheden om tilværelsen og dens kosmiske love, for **SANDHEDEN** var:

Hver eneste sjæl blev omfavnet af det **UNIVERSELLE** og graden af **UNIVERSELT** input via "Faderens" **KÆRLIGHEDS-ARBEJDE** i deres liv afhang helt af den enkeltes modtagelighed.

Jeg indså, at hvad der for menneskene var det mest påtrængende at høre var, hvad jeg lige havde fået at vide.

*Ekvilibrrium, nærmest: i ligevægt.

Side 17

De behøvede at "se" og fuldt ud erkende hensigten og formålet og potentialet af **KÆRLIGHED**, som var selve substansen af deres væsen.

På grund af deres mangel på tro, kunne de kaste "Faderens" **KÆRLIGHEDS-ARBEJDE** til side som værende flere "smerte-fremkaldende udfordringer" og således lægge sig ned i deres fiasko for evigt.

Jeg så endnu tydeligere, at jeg var blevet sendt for at vække mennesker til at se alle mulighederne for selvudvikling, velstand og opnåelsen af glæde og lykke, men det ville være op til dem at vågne op og drage fordel af, hvad der blev tilbudt dem.

Jeg husker, at denne opløftelse varede hele natten og om morgenen **stod jeg op og følte mig mere i live** end nogen sinde før.

Mit budskab var blevet afklaret.

Jeg havde endnu tydeligere set "**Faderens Virkelighed**" og vidste, at jeg den dag ville være i stand til at gå ud og møde folkemængden og overføre kraften og livet fra, hvad der var blevet mig vist.

Da jeg klatrede ned fra hulen, kom jeg til en stor sten med udsigt over en

stejl afgrund.

Her sad jeg og var jeg i stand til at se ned over byen, som vi skulle besøge den dag.

Jeg kunne mærke denne "Fuldkommenhedsproces" - denne "Helgørelsesproces" - "**Faderen**" - strømmede gennem mig og jeg længtes efter at dele **den** med andre, før dagligdagens problemer ville forsumpe **den**, og **den** ville miste sin magt og drivkraften i min menneskelige bevidsthed.

Mine disciple sluttede sig til mig kort tid efter.

Idet de gik ind i byen, talte de til folk og viste folkemængden videre til skråningerne bag deres boliger.

Idet jeg stod på en stor klippe i deres midte, begyndte jeg at tale.

Jeg fandt, at lidenskaben og glæden - længslen og overbevisningen spontant strømmede ind i de ord, jeg talte til dem.

"I er svært nedtrykte og trætte. Jeres arbejde bliver tungere, når I bliver ældre, jeres maver er ofte tomme, jeres tøj bliver tyndslidte, folk gør jer vrede og I føler, at der ingen ende er på jeres besvær og tungsind."

"Men dette er ikke sandheden om jeres tilværelse. Jeres liv var bestemt til at være meget anderledes."

"Hvis I blot kun se ud over jeres følelser - hvis I blot kunne hæve jeres sind for at komme i kontakt med "**Faderen**" inden i jer, ville I være i stand til at "**se**" og **vide**, hvordan jeres tilværelse burde være"

"I ville indse, at I var skabt til at nyde overflod, beskyttelse, et godt helbred og lykke."

"Men fordi I dagligt lever i frygt for "godt og ondt" og **tror** og **forventer** dette mere end I tror, at "**Faderen**" er overvældende **LIV** og **KÆRLIGHED** inden i jer og forsyner jer med alle ting, der er nødvendige for sundhed og velvære, er det jeres mest frygtede "gode og

onde" erfaringer I drager til jeres liv og krop."

"Jeres tro på "godt og ondt" formørker - OVERSKYGGER - alt det, som "Faderen" har I beredskab til jer, hvis I blot vil tro på "Fader-KÆRLIGHEDEN"!"

"I dømmes den dag som er og forventer af jeres morgendage, hvad I har oplevet i fortiden."

"Derfor bliver jeres dårligheder fra gårsdagene stadig gentaget i fremtiden."

"I er gjort til slaver af jeres erindringer og jeres ufravigelige tro på, at det der var fortid må vende tilbage igen og igen og bebyrde og såre jer."

Side 18

"I behøver ikke at helbrede jeres kroppe eller forsøge at gøre jeres liv bedre, I er nødt til at helbrede jeres trosopfattelser!"

"Jeg har fortalt jer, at der intet fast er under solen."

"Hvis I kunne helbrede jeres trosopfattelser og bringe dem på linje med "Faderens" sande hensigt med jer, ville disse fejlagtige opfattelser, der hersker over jeres kroppe og liv, opløses ligesom dis i solen."

"Enhver omstændighed i jeres liv ville straks vende tilbage til den **Guddommelige Hensigt** bag al skabelse."

"I ville finde, at for hver vanskelighed, for hver en mangel, er der altid et middel til at afslutte vanskeligheden, er der altid en opfyldning af jeres kurve til at møde jeres behov."

"Hvad tror I der sker, når de syge kommer til mig og jeg lægger mine hænder på dem?"

"Tænker jeg på sygdommen, spekulerer jeg på, om personen vil blive helbredt, er jeg bange for at **"Faderen"** måske sover eller er så langt væk, at jeg kan ikke høres?"

"Nej, hvis jeg tvivlede sådan, ville der ikke ske nogen helbredelse."

"Når en person nærmer sig mig for at blive helbredt, glædes jeg straks, fordi jeg **ved**, at **"Faderen"** i mig er parat og blot venter på at helbrede i det øjeblik jeg spørger."

Jeg takker, fordi jeg **ved**, at **"Faderens vilje"** er **sundhed, ikke sygdom**. Derfor beder jeg om, at **Faderens Vilje**" sker i den syge."

"Som jeg fjerner troen på sygdom fra den syges krop og VED, at "Faderens vilje" til at helbrede strømmer ind i dennes system, således forvandles udseendet - udseendet - af sygdom til "Faderens virkelighed af sundhed" og kroppen er atter helbredt."

"Sygdom er blot en sænkning af vitalitet - en reduktion af LIV - i det angrebne område."

Gendan "Fader-Liv" til jeres systems sande hensigt og plan og hele systemet fungerer som det skal."

"I har fået at vide, at Gud sender sygdomme, plager, hungersnød, ødelæggelse til nationer, når de ikke holder hans love, I har fået at vide, at I selv bliver straffet af en vred Gud for synder I har begået."

"Hvad er straf, andet end onde handlinger forklædt som godhed? Jeg siger til jer, at ondskab kommer ikke fra Gud."

Hvordan kan Gud være af to dele - godt og ondt? "

"Det er kun i jeres sind, at I forestiller jer godt og ondt, kun i jeres hjerter tror I og føler det."

"Disse tanker og følelser har intet at gøre med den sande Gud, som er **"Faderen"** i jer, der bringer jer alt godt, hvis I blot vil tro derpå."

"Det er jeres tro på godt og ondt og det gode og onde i jeres hjerter, som bringer jer sygdom."

"I virkeligheden lever I i Guds Rige, og Guds Rige er inden i jer, og **"Faderen"** hersker over jer, men fordi I tror på Guds straffe og mener, at kun ofre i templet vil redde jer og tror, at I er sygdommes, fattigdoms og elendigheds arvinger, skaber I i jeres sind de ting I ikke ønsker."

"Vær ikke nedslåede – fryd jer og glæd jer, og **vid**, at de der oplever mangel, langt fra er straffet og forladt af Gud, selvom de har syndet, men er i virkeligheden velsignet."

"Den mand der intet har, er rig i **Faderens Kraft**", hvis han blot vil lytte til **den**, stole på **den**, og leve i **den**."

Side 19

"For når jeres maver er fyldte og jeres kroppe føles ubesværede og I føler jer veltilpasse i sind og hjerte, da har I ingen presserende behov for at **"Faderen"** skal blive aktiv i jer for at opfylde jeres behov."

I tror, at med jeres egne tanker og hænder opfylder I let jeres egne behov, så når I taler om "Gud", kan I kun tale om, hvad I har hørt andre sige – I selv har ingen direkte oplevelse af "Gud"."

"Tænk på de rige. De er nedsunkne, bundne og fastlåste i deres rigdomme."

"De står op om morgenen og går til deres daglige forretning, uden at vide noget om **"Faderens" Kraft** i dem.

"De tænker de tanker, som vil øge deres rigdomme, de tanker, som vil styrke "selvet"."

"De udsender de ordrer, som vil tynde dem ned, der tjener dem. De lever

deres liv efter deres eget valg.”

”Da de derfor kun trækker deres begrænsede liv fra deres egen begrænsede menneskelige tænkning, der stammer fra deres egne kropslige sind og hjerter, bliver de syge og mærker lige så meget elendighed, som den mand gør, der ingenting har.”

”De er ikke klar over, at de kun lever halvt, fordi de ikke er i kontakt med **LIVETS KILDE**, ”**Faderen**” i dem.

”De indser heller aldrig at meget af det gode, der er kommet ind i deres liv ikke er noget de selv har udtænkt, men er ”**Faderens**” **KÆRLIGHEDSARBEJDE**, der er skjult i dem.”

”De religiøse ledere er trygge i deres egne bekvemmelige magtpositioner. De har ikke brug for noget ud over deres egne fysiske nydelser.”

”Fordi de ikke har noget personligt kendskab til Gud, er de nødt til i deres hellige bøger, at læse hellige mænds ord, sagt for tusind år siden, og fortælle menneskene, hvad de tror ordene betyder.”

”Men alt, hvad de siger er udtrukket fra deres egne små hjerner, der er indespærret i deres egne livs bekvemmeligheder, nedsunkne i forventningerne om, hvad de skal spise og drikke og hvad tøj de vil bære for at imponere folk.”

”De kender intet til den inspiration, der affødte de ord, sagt af profeterne for alle disse århundreder siden. De ved heller ikke, om disse ord er, hvad de I virkelig har brug for at høre i dette øjeblik. For tiderne har ændret sig.”

”Tro mig, de rige og de religiøse ledere er stærke i det jordiske og ønsker ikke at gå videre fra alt, hvad de betragter som sikkert og evigt i deres traditioner og skikke.”

”Enhver afvigelse vil ryste grundlaget for deres tro og dermed deres liv og så bygger de mentale forsvar mod indstrømningen af ”**Fader-Kraften**”. ”

”De bliver også syge, og de kender på egen vis til elendighed som I gør,

der ikke har nogen jordisk bekvemmeligheder.”

"Der er ingen forskel mellem jer, der kun har lidt i livet og de, der har det hele, for både rige og fattige bliver syge, får fjender, og føler sig alene.”

"Men mulighederne for, at I opnår langt mere end de gudfrygtige og rige nogensinde kan håbe på indenfor sundhed, lykke, venskab og fremgang i livet, er enorme.”

Og når det hele er fuldført, vil I **vide, at mulighederne, evnen, inspirationen** alle kom fra **”Faderen” i jer**, for I vil **vide**, at I aldrig kunne have gjort sådanne ting, hvis I ikke havde bedt **”Faderen”** inden i jer om at hjælpe jer med at bruge alle jeres evner, til at komme masser af mad i jeres skabe, og tøj på kroppen og lykke og et godt liv for jeres børn.”

"Alle disse ting vil **”Faderen”** gøre for jer, hvis I blot vil spørge - og tro - og vide - og huske på alle tidspunkter - at det er **”Fader-Naturen”** at skabe og derefter give i rigt mål til hele **Dens** skabelse.”

Side 20

"Ligesom I ikke bevidst ville fratage jeres børn de ting, de behøver, således vil jeres **”Fader”** aldrig forsætligt fratage jer alt, hvad I behøver for et lykkeligt liv.”

"Hvis I er fattige, er det fordi I endnu ikke har forstået **karakteren** af **”Faderens” natur**, ej heller har I forstået, at I skal arbejde **med ”Faderen”** for at opfylde jeres egne behov.

I skal straks gribe de **guddommelige muligheder**, som er skænket jer til at hjælpe jer fremad.”

"Hvis jeg blot kunne vise jer og få jer til at se og **tro**, at når I sørger, er jeres sorg kendt af **”Faderen”**.

"Med tiden vil jeres sorg blive ændret til glæde, hvis I blot vil henvende jer

til **"Faderen"** og iagttage det arbejde **"Fader-Kærligheden"** gør for jer.

I vil da finde trøst ud over alt, hvad I troede muligt."

"Hvor velsignet er I ikke, når I er sultne, og når I er tørstige, thi **"Faderen"** kender jeres behov."

"Inden for kort tid vil disse behov være tilfredsstillende, hvis I ophører med at jamre og begynder at bede til **"Faderen"** og spørger – og tror at I vil modtage."

"Hvordan kan I tro, at for at spise og være ordentligt klædt på, må I først gå til Templet og ofre brændte ofre af **"Faderens"** egne levende væsner for at betale for jeres synder?"

"Kan I ikke se, at de levende væsner I brænder er blevet skabt til at nyde livet, lige som I selv er blevet skabt til at nyde livet?"

De er skabt for at være en velsignelse og velsignede på denne jord, lige som I er blevet født til at være både en velsignelse og velsignet."

"For dette er **"Faderens Kærligheds-natur"** åbenbaret i **sin** skabelse."

"Hvis I husker på, at "hvad I virkelig tror på", er hvad I får."

"Kan I da ikke se, at denne jødiske tro på tempelofre af levende væsner ikke vil bringe jer andet end elendighed?"

'Tro på straf, og straf er hvad I får.'

"Tro på at drab og ødelæggelse er den rette måde at nå Gud og det er hvad I vil komme ud for - drab og ødelæggelse.

"Hvis I er sultne og tørstige, er det fordi I vender jer bort fra **"Faderen "** i jer."

"Ved at hengive jer til jeres frygtsomme tanker, bekymringer og følelser af håbløshed, skaber **I præcis** de omstændigheder, I ønsker at rette op på."

"I gør alle disse dårlige ting mod jer selv."

"Derfor er I endnu mere velsignet, når I hungrer og tørster efter godhed og kontakt med

"Faderen" inden i jer, for så vil I helt sikkert blive fyldt op hundredevis af gange."

"Velsignede er I, når I bliver angrebet og bestjålet, for I vil se "Gud-i-aktion", når I står stille i fuld tillid og ser udfrielse finde sted."

"Velsignede er I, når I er fanget i en konflikt, men stadig kan bekymre jer om jeres medmennesker og være fredsmæglere."

"I bærer kærligheden i jeres hjerte, som er af "Faderen" og I er sandelig et barn af "Faderen"."

"Velsignede er I, når I er blevet dybt krænket af en anden og alligevel kan tilgive og kan vise barmhjertighed, og afholde jer fra at søge retfærdighed eller midler til at forfølge ham."

I bringer jer selv i direkte harmoni med den kærlighed, som er "Gud-aktiv-i- jer" og så vil I endda blive skånet i tider med uroligheder."

"Mest velsignede af alle er de rene af hjertet, for de har befriet sig selv for al vrede, had, hævngrerrighed, uvenlighed, misundelse og hjertets hårdhed - og står foran verden som Kærlighed-gjort-synlig."

"De vil kende den Virkelighed, kaldet "Gud" og de vil vide, at Virkeligheden er "Faderen" inden i dem."

"Hvordan kan jeg hjælpe jer med at se denne store sandhed?"

"Hvordan kan jeg hjælpe jer med at se virkeligheden i Himmeriget, Guds Rige?"

"I behøver ikke at kigge op i himlen, fordi det er ikke der I vil se '**Faderens**' aktivitet så tydeligt, at det vil styrke jeres tro".

Det er her, at menneskene gennem århundreder har gjort den store fejl at vende sig mod deres drømme, deres fantasi og skabe sig en Jehova, som ikke eksisterer."

I vil ikke finde "**Faderen**" nogen steds i himlene over jer."

" "**Faderen**" er ikke et særligt sted, men overalt omkring jer og inden i alt."

"I kan se "**Faderens**" forunderlige værk.

Se på det, som gror omkring jer, hveden, græsset, blomsterne, træerne, fuglene og i alt levende, vil I se "Faderens" mystiske og vidunderlige arbejde i uophørlig aktivitet."

"Det er her, at "Faderen" har fuld kontrol."

"I kan se, at der er perfekt lov og orden, vækst, udvikling og til sidst høsten til velsignelse for både mennesker, dyr og fugle."

"Overvej den måde hvorpå en mand efter at have pløjet sine marker, vil sprede såsæd over jorden og tildække den."

"Han pakker derefter sine redskaber sammen og går hjem, tilfreds med, at hvis det regner tilstrækkeligt, vil der i sidste ende være mad for ham til at brødføde sine børn."

"I mange dage, sover og vågner han og gør ikke mere ved sine planter, men når han opsøger dem, vil han se de grønne blade skubbe sig op gennem jorden."

"Senere vil han vende tilbage og se væksten af stilke og blade og senere igen vil han se dannelsen af frø og så en dag vil han se, at kornet er fyldigt og gyldent og klar til høst."

"I mellemtiden er al denne vækst sket uden hjælp fra ham. Hveden er

vokset på forunderlig vis, som han ikke kan forklare.”

"Er det magi?"

"Nej, det er Faderens arbejde, Kraftens Kærlige Intelligens i hele universet, som inspirerer arbejdet og ånder igennem det; det er "Faderens" aktivitet, som er

DET INTELLIGENTE LIV I UNIVERSET."

"Når I træder ind i Guds rige, føler I jer godt tilpas. I føler jer glade og lykkelige."

"Kan I forestille jer, hvordan en kvinde ville føle det, hvis hun mistede en stor sum penge og spekulerede på, hvordan hun kunne give sine børn mad?"

"Kvinden i huset ville grædende feje huset så grundigt, at der ikke ville være et støvgran tilbage - så - skjult i et mørkt hjørne finder hun det skattede sølvstykke og straks tørres hendes tårer, hun begynder at smile og derefter føler hun sig så levende og så glad, at hun styrter ud af huset for at tilkalde sine naboer for at de kan holde en fest."

"Hvor hun havde troet, hun havde mistet alt, var hun nu alligevel rig."

"Sådan er det, når I finder Himmeriget - Guds Rige."

"I stedet for tårer og frygt, sult og sygdom, finder I fred, glæde, overflod og sundhed, som er Guds rige."

"I vil aldrig opleve nogen form for mangel igen."

"Guds rige kan også sammenlignes med en meget rig mand, som handlede med perler."

"Hele sit liv, havde han ønsket at finde en speciel perle, der ville overstråle alle andre, den ville være fejlfri og perfekt og han ville blive misundt af alle andre forhandlere."

”En dag fandt han en sådan perle, smukkere end noget man kunne forestille sig, mere perfekt end alle andre.”

"Han solgte alt, hvad han ejede, gav alt det væk, han havde samlet sig for at købe denne perle og var gladere end han kunne drømme om.”

”Hvad betyder dette?”

"Det betyder, at alle de ting, han tidligere havde værdsat i sit liv - hans rigt møblerede hus, hans værdigenstande, hans måde at leve på, masser af mad og drikke, alt opgav han gladeligt for at besidde den uvurderlige skat - **den viden, der fører ham ind i Guds Rige, hvor lykke er en sindstilstand, som ikke kan blive berørt af den ydre verden med alle dens bekymringer og spekulationer.**”

”Guds rige” er inden i jer.

I træder ind i ”Guds Rige”, når I fuldt ud indser, at ”Faderen” er aktiv på alle tidspunkter inden i jer.”

”Det er en sindstilstand, hvor I indser og forstår, at virkeligheden bag og inden i alle synlige ting er ”Faderen” og er smukt og fuldendt og at alle de ting, som er i modsætning til skønhed, harmoni, sundhed, overflod, er skabelser udsprunget af menneskers fejlagtige tankegang.”

”Hvor meget har jeg ikke sørget over I der lider”

”Men I behøver ikke at lide, hvis I lytter til, hvad jeg har at fortælle jer.”

”Men jeg må advare jer om, at Vejen der fører ind i Himmeriget er svær at følge, fordi det betyder, at - først – må I tage hånd i hanke med jeres ”selv”.”

"Hvorfor er det "selvet" som I er nødt til at tage jer af?"

"Grunden til dette er, at ud af jeres ønske om at beskytte og fremme det, der gavner jer selv personligt, kommer alle jeres egne egoistiske tanker, ord og handlinger."

"I vil sikkert spørge "Hvorfor skulle jeg være nødt til at bekymre mig om disse?"

"Hvis det, du siger, er sandt, at der ikke er straf, at "Gud" ikke ser vores ondskab - hvorfor skulle vi så være bekymrede over den måde, vi opfører os på?"

"Der er så meget her, der skal læres, at jeg næsten ikke ved, hvor jeg skal begynde."

"Som jeg har forklaret, trækker I jeres LIV fra "Faderen", derfor trækker I jeres evne til at tænke og elske fra "Faderen"."

"Lige som "Fader-Intelligensen" er skabende, således er også jeres bevidsthed skabende."

"Med jeres sind og hjerter former I faktisk planerne for jeres egne liv og oplevelser."

"Og hvad slags liv planlægger og former I så i jeres sind?"

"Hvis nogen irriterer eller sårer jer, gør I gengæld på den ene eller anden måde."

"I mener, at hvis jeres øje bliver taget, forventer I modstanderens øje til gengæld."

"I mener, at uanset hvem der end dræber skal dræbes som straf og erstatning."

"I mener, at uanset hvem der stjæler fra jer skal betale prisen, at enhver der stjæler jeres kone skal stenes sammen med jeres kone."

"I tror på betaling for alt ondt, der kommer jeres vej."

"Da det er den menneskelige natur at såre andre og da I har lært at gøre gengæld, er jeres liv en uafsluttelig scene af krigsførelse - krigsførelse i hjemmet blandt ægtemænd, hustruer, børn og naboer og offentlige personer og mellem nationer."

Jeres **"Fader"** kender intet til denne krigsførelse i jeres liv, men kender stresset i jeres sind og organer, som følge af denne krigsførelse, men kan intet gøre - intet for at lette jeres smerte - indtil I selv stopper denne krigsførelse."

"I må selv stoppe jeres kæmpen og leve i fred med jeres familie, naboer, arbejdsgivere, offentlige personer og andre lande."

"Kun da, kan "Faderens" KÆRLIGHEDS-ARBEJDE finde sted i jeres sind, hjerter, organer og liv."

"Kun da, vil I være i stand til at genkende og se Kærlighedsarbejdet blive gjort i jer - og for jer af "Faderen"."

"Husk også den store LOV:

"I HØSTER LIGE SOM I SÅR". "

Side 23

"I kan ikke plukke figer fra brombærbuske, eller druer fra tjørnetræer eller høste hvede fra ukrudt."

"Tænk over dette og forstå denne lignelse, for det er meget vigtigt for jer - ikke blot i dag - men også gennem alle jeres kommende dage og år, selv ind i evigheden."

"Så, hvis I ønsker at ændre jeres liv -

**Ændr jeres tanker,
Ændr jeres ord, der opstår fra jeres tanker,**

Ændr jeres handlinger, der opstår fra jeres tanker.”

"Hvad der er i jeres sind, vil skabe alle jeres oplevelser, jeres sygdomme, fattigdom, ulykker og fortvivlelse.”

En mand råbte til mig:

"Fortæl os, lærer, hvordan vi bevarer freden med vores naboer, når de selv ikke vil give os fred? ”

Jeg sagde smilende til ham,: "Når din nabo kommer til dig og siger, at han er nødt til at begive sig på en længere færd og ikke ønsker at rejse alene og spørger om du vil tage med ham - hvad gør du så?"

Manden lo. "Hvis min nabo ønskede at tage mig væk fra, hvad jeg lavede, ville jeg ikke være glad."

"Jeg ville sige til ham, at han skulle finde en anden til at tage med sig, da jeg var optaget.”

"Og hvordan ville din nabo føle det?" spurgte jeg.

Manden trak på skuldrene. ”Det ved jeg ikke ikke.”

"Og næste gang du havde brug for ham til at gøre dig en tjeneste, hvordan ville han reagere på dit spørgsmål?"

Manden lo ikke længere. Han svarede ikke.

En anden mand sagde:

"Han vil bande ad ham og sige, at han skal gå et andet sted hen for at få hjælp."

Jeg sagde til folk: "Han har svaret rigtigt. Og hvordan vil *han* føle sig?"

Jeg pegede på den mand, der først havde talt og smilede til ham.

En kvinde råbte gennem latteren: "Han vil fortælle alle han møder, hvilken

egoistisk og elendig nabo, han har. Måske vil han ønske at skade ham på en eller anden måde.”

Bifaldende råb kunne høres, og jeg nikkede:

"Ja, han vil have glemt, at han engang var blevet spurgt af sin nabo om at gå en mil eller to med sig og han nægtede."

"Han vil ikke forstå, at det er HØST- og SÅ-LOVEN, der er virksom i hans liv."

"Han satte den i bevægelse, da han nægtede at gå en mil med sin nabo og nu høster han af sine indstillinger og handlinger."

"Til hvilken nytte er det at være vred, når han selv har skabt situationen?"

Folk lo og nikkede og talte til hinanden. Aldrig før havde de hørt en sådan viden om menneskelig adfærd. Her var en helt ny lære.

Jeg sagde til dem:

"Jeg råder jer til, at når jeres nabo kommer til jer og beder jer om at gå en mil med ham eller noget andet, der vil gøre ham mere veltilpas og glad, tænk så først over, hvad I gerne ville have ham til at gøre for jer, hvis I også havde et behov?"

"Hvordan ville I gerne have ham til at svare på jeres forespørgsel?"

En mumlen kunne høres gennem folkemængden, og jeg kunne se, at de forstod, hvad jeg fortalte dem.

"Faktisk er det sådan, at hvis jeres nabo beder jer om at gå en mil, gør det villigt og med glæde og være parat til at gå to mil om nødvendigt." "

Når I afviser folk, er I ikke klar over, at I klemmer jeres sind og kroppe sammen, klar til at beskytte jer selv fra at blive tvunget til at gøre noget, I ikke ønsker at gøre."

"I strammer da også jeres sind og organer op, og "Faderen"

strammes ligeledes op og kan ikke gøre sit KÆRLIGHEDS-ARBEJDE i jer og ud af denne stramning opstår der sygdom."

"Eller, I kan møde en, som er i stor nød, der fryser og er ulykkelig. Han kan bede jer om jeres frakke. Gå ikke skulende forbi ham."

Nogle lo. De vidste, at dette var, hvad de ville gøre.

"Nej, giv ham jeres frakke, og hvis han fryser meget, så giv ham også jeres kappe. Gå derefter jeres vej med glæde."

"Med glæde?" Spurgte en vantro stemme.

Jeg lo og sagde:

"Ja, min ven, - med glæde!"

"For det første fordi du havde en frakke og en kappe til at give og så med glæde, fordi du indser, at nu mangler du selv en frakke og kappe.

"Din **Fader**" i dig vil snart give jakken og kappen tilbage til dig på en eller anden overraskende måde."

Men hvis du giver ham din frakke og kappe og derefter fortsætter til fods, mens du brokkende siger til dig selv -

"Hvorfor gjorde jeg nu det? Det var dumt af mig"

"Nu vil jeg fryse i stedet for ham, og folk vil grine ad mig, fordi jeg har givet min frakke og kappe væk og intet har tilbage - og hvad vil min kone ikke sige, når jeg kommer hjem?"

"Folk nikkede og grinede, idet de nød billedet af manden, der giver sin frakke og kappe væk og derefter husker, hvilken ond ting, han har gjort

mod sig selv."

"Jeg vidste, at meget ofte tog de noget fra sig selv for at hjælpe andre - og fortrød så deres gavmildhed bagefter."

Jeg ventede et øjeblik og råbte derefter med høj røst for at få deres fulde opmærksomhed:

"Men har jeg ikke fortalt jer, at I HØSTER som I SÅR?"

"Har jeg ikke klart fortalt jer, at jeres tanker, ord, handlinger skaber jeres fremtidige omstændigheder?"

"Så hvad ønsker I at SÅ for at HØSTE, efter I har givet jeres frakke og kappe til den fremmede?"

"Ønsker I, at jeres gaver bliver eftergivet jer - eller ønsker I at være uden frakke og kappe i lang, lang tid, fordi det er hvad der vil ske jer, hvis I vrede og nedtrykte går jeres vej, fordi I gav jeres frakke og kappe væk."

"Jeres ord og handlinger vil forsegle og gøre den fattigdom hård som sten, som I har bragt over jer selv ved at give jeres pels og kappe væk."

Folk smilede og lo ikke længere, de var meget stille og lyttede opmærksomt.

"Husk, først at gøre mod andre, hvad I vil have de skal gøre mod jer, så vil der være fred og tilfredshed i jeres sind og hjerter og **'Faderen'** vil være i stand til at gøre **sit KÆRLIGHEDS-ARBEJDE** i jeres krop, sind og hjerter.

Giv og giv rigeligt og glæd jer over, at I har gaver at give til dem i nød, for som I giver, sådan vil jeres gaver blive gendannet til jer på den måde, I mest har brug for dem."

"Giv med glade hjerter, giv med den tro og viden, at hvor der er mangler i jeres liv, så vil **"Faderen"** gøre **Sit KÆRLIGHEDS-ARBEJDE** i rigt

mål i jer - og for jer."

"Gør intet med tungt hjerte, fordi et tungt hjerte er så, hvad I vil fortsætte med at have."

"Giv alt i en ånd af glæde, således at alt i jeres liv kun vil bringe jer glæde og åndelig indsigt."

En mand bemærkede:

"Dette er imod menneskets natur. Det er naturligt at være bekymret for fremtiden. Tøj er dyrt, mad er ikke så let at skaffe. Livet er en konstant kamp."

Jeg svarede ham med høj stemme, fordi han kun sagde, hvad jeg vidste de fleste af mine lyttere tænkte.

"Men du kan ikke *med sikkerhed vide*, om du i morgen vil kæmpe for at leve."

"Du *ved* ikke, om du i morgen vil have alle tiders arbejde, eller at noget andet vidunderligt kommer din vej."

"Du *ved* det ikke – men du kan være sikker på, at der *ikke vil* være alle tiders arbejde, eller være nogen anden vidunderlig mulighed i dit liv - fordi du er ved at skabe morgendagens omstændigheder."

Han var vred.

"Gør jeg? Hvordan gør jeg det?"

"Har jeg ikke lige fortalt dig det?"

Jeg vendte mig leende mod folkemængden.

"Sig mig, hvordan har denne mand her oppe i den røde kappe skabt sin morgendag?"

Alle var var tavse, indtil en meget ung mand, Markus, råbte til mig:

"Det ved jeg. Han sagde, at han skulle kæmpe for at købe mad og tøj. Du har fortalt os, at hvad vi tænker og siger er, hvad vi vil få."

"Netop," sagde jeg.

"Du er en meget klog dreng. Du har forstået det."

"Pas på, at du ikke for dig selv skaber de ting, du ikke ønsker. Og jeg vil være glad for at du bliver min discipel, når du bliver ældre og dine forældre vil lade dig gå."

Nogle af menneskene lo - men nogle gjorde ikke. Jeg kunne se, at de ikke troede et ord af, hvad jeg sagde.

"I vil aldrig komme ind i Guds Rige ved at være ængstelige."

"Hvis I har en hård tid i dag, hvorfor så jamre over det?"

"Vil det gøre, at I føler jer bedre tilpas. Hvis I går omkring og klager, vil jeres jamren lyse op på jeres dag?"

"Og hvis I er bekymrede over morgendagene, gør I jeres morgendage byrdefulde og trælsomme, selv inden I kommer til dem."

"Hvorfor gøre det? Hvad godt vil det gøre for jer?"

"Hvornår har frygt nogensinde udrettet noget for jer?"

"I kan lige så godt forsøge at gøre jer selv højere ved at bekymre jer over, at I er små."

"Nej, dvæl ikke ved de ting, I ikke har."

"Dvæl ved de ting, **som kan blive jeres**, hvis I vender jer til **"Faderen"** i

jer og beder i fuldkommen tillid og tro at I vil modtage - og jeg fortæller jer uden frygt for modsigelse, at I vil modtage.”

”Men I skal spørge på rette måde og tro på det.”

”I vil intet modtage, hvis I spørger, men på samme tid, spekulerer på, om I er blevet hørt, eller om **"Faderen"** har lyst til at give jer, hvad I ønsker.”

"Det er den menneskelige måde at give på, men ikke **"Faderens"**, som giver rigeligt og opfylder jeres behov.”

”**"Faderen"** øser altid **sine** gaver ud over jer, gaver i overflod som mad, tøj, hus og venner, på betingelse af, at I selv har et rent hjerte og sind og på betingelse af, at I hele tiden stoler på, at jeres **"Fader"** i hvert eneste øjeblik er jeres støtte.”

"Hvis I beder og ikke modtager, tro ikke et øjeblik, at det er fordi der ikke er nogen **"Fader"** eller at **"Faderen"** ikke lytter til jer.”

"Snarere må I spørge jer selv, **hvad der er i jer**, som forhindrer at **"Faderens"** **KÆRLIGHEDS-ARBEJDE** bliver gjort i og for jer.”

"Hvis I går til alteret for at bede eller ofre en gave og på vejen husker, at I har skændtes med nogen, vend jer da om og gå til denne person og slut fred med ham.”

”Derefter, når I så nærmer jer **"Faderen"** i bøn, **vil I have et rent og uplettet sind**, og I vil blive hørt af **"Faderen"** og **"Faderen"** vil være i stand til at reagere, og giver jer alt hvad I behøver, i jeres væsens fred og stilhed.”

"Hvis I stadig ikke kan tro, at **"Faderen"** bekymrer sig for sin skabelse, se jer da omkring på de strålende blomster på markerne, hvor smukke de er!”

"Betænk den geniale tanke, som ligger bag deres formgivning, deres skønhed! Hvor vil I finde de farver, I kan se i deres kronblade?”

”Med al sin visdom, var selv Salomon ikke i stand til at få så smukt tøj gjort til sig selv.”

”Se hvordan blomsterne tiltrækker bierne og bierne medvirker til at bringe næste sæsons frø for at gøre jeres verden smuk og for at give jer mad.”

”Hvorfor kan I ikke tro og have tillid til **"Faderen"**, når verden omkring jer er planlagt, formgivet og plejet på så vidunderlig vis?”

"Men husk - disse levende planter og træer kan i modsætning til menneskeheden ikke klage over deres lod og se sig selv som sultne og nøgne, og derfor ødelægger de heller ikke det arbejde, **"Faderen"** gør i dem.”

"Det er jer selv med jeres fortsatte klagen og talen om, hvad I mangler, jeres aggression mod hverandre, jeres insisteren på hævn, jeres kritik og bagvaskelse, der skaber jeres mangeltilstande og sygdomme - dag efter dag.”

"Jeg har fortalt jer alle disse ting for at forberede jer, som er syge, på at blive helbredt.”

”I kan ikke blive helbredt, medmindre I tror med hele jeres hjerte, at helbredelse vil finde sted.”

”Husk, at sygdom i kroppen opstår af en sygdom i sindet, så som jeres dårlige humør, bitterhed, vrede og had.”

”**Fader-Kærligheden**” er kilden til al sundhed, derfor bringer alle tanker og følelser, der er i modsætning til **"Fader-kærligheden"**, sygdom.”

"Ligesom alle jeres onder og sygdomme begynder i tankerne – **således gør også jeres goder.**”

"Hav så megen omsorg for jeres næste, som I har for jer selv.”

"Velsign jeres nabo, når I har en diskussion, bed for ham, når han er hård ved jer, hjælp ham på enhver måde I kan til hver en tid, selv når han

vender sig bort fra jer, for så skaber I noget godt i jeres sind og tanker, og noget godt bliver høsten af jeres såning."

Ikke kun dette – I bringer også jeres sind i harmoni og samklang med "**Faderen**" i jer, hvilket er **fuldkommen kærlighed.**"

Under disse omstændigheder, kan "Faderen" gøre sit fuldkomne KÆRLIGHEDS-ARBEJDE i jer."

Da jeg var færdig med at tale, bragte folk deres syge til mig og alt efter deres tro blev de helbredte.

*****

2000 CHRIST'S LETTERS, www.christway.co.za

BREV 3 vil beskrive mere af **Kristi lære** og forklare de begivenheder, der førte til hans korsfæstelse og død. Han beskriver i gribende detaljer, sin sidste nadver med sine disciple, da han følte sig alene i ånden, fordi hans disciple, indtil det sidste, nægtede at tro, at han ville blive korsfæstet. Gentagne gange, blev han misforstået og han indså igen, hvor lidt han havde formået at lære dem på sine tre års missionsarbejde. Han var glad for at bryde op!

dikteret 2000-2001

overs. 2019.2

*****

2000 CHRIST'S LETTERS, www.christway.co.za

NB Jeg anbefaler i dette Brev, som I de andre, at man i tvivlstilfælde læser den engelske originaltekst! (o.a.):

til downloading i pdf format:

CHRIST'S LETTERS

OBS Hvor der i Kristusbrevene og de tilknyttede artikler er en generel kritisk beskrivelse af kristne/kristendommen, jøder/jødedommen, muslimer/islam, mænd/kvinder gælder denne beskrivelse kun de, der i praksis passer ind i det beskrevne.

Ingen kristen, jøde, muslim, mand eller kvinde bør føle sig selv beskrevet i disse kritiske beskrivelser, hvis de rent faktisk ikke passer ind i beskrivelsen.